

talelse i den jydsk Jærnbanekommissions Betænkning. Jeg maa meget bestride Berettigelsen af den Udtalelse, at der derved skulde være givet noget bort til Skade for noget andet, som man vil have. I ethvert Tilfælde vil det vise sig, at der ikke vil blive givet nogen Jærnbane Give—Holstebro, medmindre vi ogsaa faa de tidligere af Regeringen fremsatte Jærnbaneforslag gennemførte, særlig det af det ærede Medlem omtalte. Man vilde imidlertid med Rette kunne bebrejde mig som Indenrigsminister — og det ærede Medlem vilde netop kunne bebrejde mig det paa Grund af den store Interesse, som ogsaa han lægger for Dagen for den af ham nævnte Sag — hvis jeg havde forsømt noget Midde til at føre den frem, og det er just et af de Midler, hvorved jeg søger at lette Arbejdet paa de af mig nævnte Lovforslag, at der er blevet fremsat Forslag om Anlæg af en jydsk Bane i Aar, medens det ellers sandsynligvis først vilde være fremkommet næste Aar. At det vilde være kommet frem, efter at det i 1889 stod paa Dagsordenen, efter at den ene Tredjedel af Banen er bleven anlagt i 1892, efter at den anden Tredjedel i 1894 fandtes paa private Lovforslag, efter at Forslaget igen i 1897 er blevet fremført i Folketinget, og efter at der i den Anledning er blevet nedsat en Kommission, som efter et Aars Arbejde afgav en enstemmig Udtalelse om Hensigtsmæssigheden af denne Bane — er vist noget, som det ærede Medlem ikke selv er i Tvivl om, men at det netop skulde være nødvendigt at gøre det i Aar, kan jo meget godt bestrides. Naar det alligevel er gjort, vil jeg bede det ærede Medlem netop deri at se en Bestræbelse fra Regeringens Side for at fjerne Anstødsstene for de Forslag, for hvilke han interesserer sig særlig, og for hvilke ogsaa jeg for min Del interesserer mig i høj Grad.

Koch: Jeg takker den ærede Minister for den givne Oplysning og beder om Undskyldning for, at jeg har refereret til det sidst forelagte Jærnbanelovforslag om Forbindelsen mellem Vejle og Holstebro. Dette Forslag ligger jo ikke for, det kom saaledes i min Argumentation, at jeg brugte det, men at jeg har brugt det paa den Maade, ligger til Dels i, at jeg ser ikke, at der i Lovforslaget er opstillet nogen Betingelse om, at det Lovforslag ikke skal fremmes, hvis man ikke faar de øvrige af Regeringen fremlagte vigtige Lovforslag. Nu hører jeg, at den ærede Minister har

det bedste Haab derom; jeg vil haabe, at den ærede Ministers Haab i den Henseende ikke maa blive skuffet.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg har kun faa Ord at sige, nemlig at jeg gerne vil slutte mig til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), da jeg nødig vil have, at det skal se ud, som om han stod ene, som om ikke flere dele hans Mening. Det forekommer mig, at man er kommen ind paa en fejlagtig Vej, idet vi ere komne til at behandle nogle ganske utrolig ubetydelige Anlæg som disse fra Fjerridslev til Tisted og fra Horsens til Odder. Det er den Slags Baner, som jeg vilde ønske, man aldrig var kommen ind paa at behandle. Sagen er den, at det forekommer mig, at der allerede er anvendt alt for mange Penge paa sligt, og at det i det hele vilde være heldigt, om man, som det jo var Meningen i 1894, vilde sige stop. Og jeg mener just, som ogsaa det ærede Medlem mente, at det ser dobbelt utiltalende ud, naar man tænker paa saa store Arbejder paa Jærnbanevæsenet som Gedser—Warnemünde-Forbindelsen med Dampfærger, der forekommer mig at have saa stor Betydning, og jeg vilde i højeste Grad beklage, hvis vi ikke skulde komme til Ende med denne Sag, saa at vi virkelig fik en ordentlig Forbindelse mellem Gedser og Warnemünde. Det har ikke saa lidt at betyde. Det har altid heddet sig, at her i Landet vilde der ikke stille sig noget til Hinder derfor, og Sagen er bleven sat paa Dagsordenen i Mecklenburg, hvor man vedtog den, ganske bestemt under den Forudsætning, at vi i Danmark vilde gaa med dertil. Men Forslaget blev i Fjor ikke vedtaget, jeg forstod ikke, hvorfor; nogle sagde, fordi Folketinget ikke yndede Ministeren — om det var hans Ansigt, hans Ydre, eller hans Gøbærder, er det mig umuligt at vide — men i hvert Fald, fordi vedkommende Minister ikke tiltalte Folketinget. Det forekommer mig, at den Forhandlingsmaade var meget lidet tiltalende, og det skulde gøre mig ondt, om man skulde komme ind paa noget lignende i denne Retning. — Jeg vil kun støtte det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds ved at sige, at det skulde gøre mig ondt, om vi skulde komme til at vedtage saa ubetydelige Forslag som disse, men lægge paa Hylden vigtige Forslag, som have Betydning for os saavel som for andre Lande.

Frijs-Frijsenborg: Jeg kan være enig med det ærede 1ste Medlem for 6te